

ناز ه وارد

و در گفت و گو با روزنامه صبا از چالش های تولید این سریال و اهمیت موضوع تحدید نسلی صحبت می کند.

آقای محبی اشما در سریال «ناز ه وارد» دو اپیزود را با دو فضای متفاوت از هم کارگردانی می کنید. همکاری شما با این سریال چگونه رخ داد؟

آشنایی من با باشگاه فیلم سوره به سال ها پیش بازمی گردد و باید بگویم که من هیچ گاه هنر جوی این موسسه نبودم و صرفا با اعضا تعامل و دوستی داشتم. من در این سریال بعد از باز نویسی مجدد فیلمنامه، دو اپیزود «ناگهان بهار» و «آلیه» را در دو فضای متفاوت کارگردانی کردم. اپیزود «آلیه» فضایی فلتتری داشت که رگه هایی از کمیدی هم در آن دیده می شد و شاید بتوان گفت که تجربه متفاوتی برای تلویزیون به حساب می آمد و خوشبختانه مردم نیز از آن استقبال کردند. نکته جالب اینجاست که هنگام ضبط اپیزود آلیه، هیچ کس متوجه نمی شد که چه اتفاقی در جریان است زیرا سکانس ها با هم ارتباط فرمی نداشتند و این مسئله ریسک کار را نیز بالای برد و دکورهای پیچیده داشت. اما اپیزود «ناگهان بهار» ماودرمانی احتمالی با فضایی تاخ و تاریک بود.

کارگردانی دو اپیزود در سریالی که هشت کارگردان مختلف آن را کارگردانی می کنند می تواند ایجاد رقابت کند و کار فیلمسازها با یکدیگر مقایسه و ارزیابی شود. هنگام کار از این قیاس نمی ترسید بد؟

رقابت همواره وجود دارد چه در کاری که یک کارگردان آن را کارگردانی می کند و اثرش در قیاس با دیگر آثار قرار می گیرد و چه در سریالی مثل «ناز ه وارد» که چند کارگردان، کارگردانی اش را بر عهده می گیرند. اما باید بگویم با این که برای اولین بار بود که کارگردانان این مجموعه با هم آشنا می شدند فضای گرم و دوستانه ای شکل گرفته بود و همه ضمن این که برای دیده شدن کار خود تلاش می کردند برای آخر و جوی موفق تر سریال دست به دست هم داده و با همدلی پیش می رفتند. در آخر هم فکر می کنم خروجی کار آبرومند بود.

در سریال شما عوامل پشت دوربین همگی ثابت بودند و تنها کارگردانها در هر اپیزود تغییر می کردند. این مسئله برای شما چالشی ایجاد نمی کرد؟ چون ممکن است عوامل با نحوه کار فیلمساز دیگری خو بگیرند که باروش کار فیلمساز بعدی سازگار نباشد. این موضوع را چگونه مدیریت می کردید؟

کارکردن با تیم ثابت می تواند سخت باشد. چون کارگردان با توجه به شیوه کار خود امکان انتخاب عوامل را ندارد و این مسئله می تواند فضایی تحمیلی را ایجاد کند. اما از زاویه های دیگر چالشی خوب هم برای نمایش هوشمندی و مدیریت فیلمساز به حساب می آید. البته این مسئله نه تنها برای کارگردان که برای عوامل کار نیز سخت می شود. چون تا عوامل نخواهند با شیوه کار یک فیلمساز همسوس شوند کار او به پایانی می رسد و فیلمساز دیگری جایگزین می شود. این مسئله برای من که جزو آخرین اپیزودها بودم پررنگ تر هم جلوه می کرد. در چنین موقعیتی هنر کارگردان در این است که با لحن مخصوص به خودش قصه ای را روایت کند که از قلب کلی قصه بیرون ترزند.

سریال «ناز ه وارد» درباره مقوله تحدید نسلی جمعیت طرح مسئله کرده و بحث فرزندآوری را پیش می کشد. این موضوع تا چه میزان دغدغه شخصی خودتان بود و فکر می کنید نقش رسانهها در آگاهی رسانی و تاثیر گذاری بر اندکان مردم تا چه میزان است؟

به نظر من فرهنگ سازی درباره این قبیل از موضوعات در کوتاه مدت نتیجه بخش نیست. در واقع پذیرش چنین موضوعاتی نیازمند زمان است. رشته تحصیلی من جامعه شناسی بود و مسئله بحران جمعیت برایم مهم بود و دوست داشتم که به آن بپردازم. باید بگویم که این موضوع مسئله ای حاکمیتی نیست بلکه مقوله ای ملی و مردمی به حساب می آید. مسئله تحدید نسلی نه تنها در ایران که در همه دنیا حائز اهمیت است و به اعتقاد من، برنامه ریزی برای اصلاح آن در ساخت سیاست گذاری صحیح امکان پذیر است. این گونه با توضیح اهمیت ماجرا می توان بحران را به مسئله ای قابل حل تبدیل کرد و در رسانه ها نیز درباره آن تبلیغ کرد. موضوع جمعیت می تواند تملیبت ارضی را زیر سوال ببرد و مسئله ای مهم به حساب می آید. از همین رو دوست داشتم درباره این معضل کار کنم. من فکر می کنم که ما در حوزه رسانه کوتاهی می کنیم و به هنگام پرداختن به موضوعی مهم با کج سلیقگی با آن مواجه می شویم و به زیر لایه

ها و زوایای مستتر در موضوع نمی پردازیم. اما باید بدینیم که با تکرار در پرداخت موضوع از زاویه دیدهای گوناگون است که تاثیر گذاری اتفاق می افتد و این تکرار در رسانه ها رخ می دهد.

میلا دمحمدی:

تا پیش از «ناز ه وارد» تجربه سریال سازی نداشتم میلا دمحمدی، یکی دیگر از کارگردانان مجموعه «ناز ه وارد» است. او کارگردانی دو اپیزود «آقای نویسنده» و «هستی» را بر عهده داشته و در گفت و گو با روزنامه صبا از تجربه کارگردانی این سریال می گوید.

آقای محمادی اسر بال «ناز ه وارد» با محوریت موضوعی یکسان در اپیزودهای مختلف و با هشت کارگردان مختلف ساخته شده است. در دو اپیزودی که شما کارگردانی آن را بر عهده داشتید در دو فضای کاملا متفاوت قصه را روایت می کردید. این موضوع را می توان به نوعی امکانی دانست که سریال های اپیزودی در اختیار کارگردان قرار می دهند؟ استقبال مخاطب را از این قبیل سریال ها چگونه ارزیابی می کنید؟

همه اپیزودهای مجموعه «ناز ه وارد» مضمونی مشترک داشتند و به موضوع فرزندآوری می پرداختند. باید بگویم که من به هنگام کارگردانی دو اپیزود این سریال دوست داشتم دو فضای مختلف را تجربه کنم و در یکی از قسمت ها قصه ای که کارگردانی آن را بر عهده گرفتم فضایی تلخ داشت و دیگری در فضایی سرخوشانه و فلتتری روایت می شد. بدون شک تعداد مخاطبان سریال های دنباله دار نسبت به مجموعه های اپیزودیک بیشتر است. اما به اعتقاد من سریال اپیزودی که به شرط قوت متن، ایده و کارگردانی می تواند بخشی از سبد مصرف مخاطب به حساب بیاید و قطعا به اندازه ظرفیت خودش کار کرده دارد.

واقعیت این است که این روزها تعداد مخاطبان صدا و سیما کاهش پیدا کرده است و تعداد کمتری از مردم برای تماشا سریال های تلویزیونی می نشینند. این موضوع درباره سریال شما نیز نمود داشت؟ استقبال مردم را از سریالتان چگونه می بینید؟

به نظر من صدا و سیما به عنوان بزرگترین نهاد رسانه ای کشور بیشتر از تصور مخاطب دارد و من این موضوع را به واسطه همین سریال «ناز ه وارد» عمیقا درک کردم. هر چه قدر بگویم که صدا و سیما در بعضی از موارد به اصلاح یا درمان نیاز دارد و بسیاری از هنرمندان با آن همکاری نمی کنند اما در نهایت تعداد مخاطبان با دیگر رسانه ها قابل قیاس نیست. سریال ما نیز توانست مخاطبان خودش را پیدا کند و اعتقاد دارم که با میدان دادن به نیروهای تازه کار و جوان که متخصص هستند نسل تازه ای از استعدادها و ستاره ها در این رسانه ظهور خواهند کرد.

در شبکه های اجتماعی و فضای مجازی درباره موضوع سریال شما طرح مسئله شده بود و عده بسیاری با موضوعیت سریال مخالف بودند. مسئله تحدید نسلی تا چه میزان دغدغه شخصی خود شما بود و فکر می کنید الزام حرف زدن پیرامون آن به چه دلیل است؟

متأسفانه جامعه ما به شدت سیاست زده و تحت تاثیر رسانه است. من نظرات ضد و نقیض مردم را درباره موضوع فرزندآوری دنبال می کردم و می خواهم بگویم که مسئله جمعیت یکی از بحران های آینده است و حرف زدن و صحبت درباره آن مثل بحران های دیگری چون آب، محیط زیست، و... ضرورت دارد. باید بگویم که ما در سریال «ناز ه وارد» به مردم نمی گویم که باید بچه دار شوید. بلکه صرفا درباره این بحران صحبت کرده و طرح مسئله می کنیم و باید تاکید کنم که این معضل، مسئله ای سیاسی نیست. اما این روزها و به خصوص در فضای مجازی و شبکه های اجتماعی آدم هر کاری که انجام دهد و یا هر تصمیمی که بگیرد با نظرات موافق و مخالف بسیاری روبه رومی شود.

فکر می کنید کارگردانی این سریال برای شما تصمیم درستی بود؟

در مجموع بابت تجربه حضور در این مجموعه خوشحال هستم. من تا قبل از این مجموعه تجربه سریال سازی نداشتم و بابت این فرصت پیش آمده بسیار خوشحالم و فکر می کنم توانسته باشم تجربیات ارزنده ای کسب کنم. کار هنری با حضور مخاطب معنا پیدا می کند و من با این کار برای اولین بار با مخاطب جدی و گسترده روبه رو شدم و این موضوع برایم بسیار دلنشین بود.

نگاه دغدغه مند شما به مسائل و معضلات اجتماعی قابل ستایش است. اما بر داختن به چنین موضوعاتی که شاید بتوان گفت در برابر مشان حساسیت ایجاد شده است می تواند کاری پر خطر باشد و مخاطب به جای همراه شدن با موضوع اثر، آن را پس بزند. رو بگر دشما به هنگام کار برای همراه کردن مخاطب با اثر چه بود؟

باید بگویم که ما در سریال «ناز ه وارد» به هیچ عنوان برای مردم نسخه نمی پیچیم و آن ها را وادار به فرزندآوری نمی کنیم. هدف ما در این مجموعه تلویزیونی صرفا طرح مسئله و بحث پیرامون آن است تا با به تصویر کشیدن مسائل و مشکلات حاکی از این بحران درباره این موضوع مهم صحبت کنیم. به طور قطع مسائل زیادی باعث می شود که قشر جوان جامعه از فرزندآوری اجتناب کند و شاید بتوان گفت که ما با سریال «ناز ه وارد» تنها باب گفت و گو درباره این مسئله را باز کردیم. من به هیچ عنوان نمی گویم که کار ما در این زمینه جریان ساز بوده است اما بر این باور هستم که رسانه صدا و سیما با تربیون مهمی که در اختیار دارد می تواند درباره مسائل مختلف جریان سازی کند. در ایام پخش سریال در شبکه های مجازی و اجتماعی درباره موضوع افزایش جمعیت و فرزندآوری گفت و گو هایی شکل گرفت و درباره این مسئله صحبت شد و باید بگویم که هدف ما نیز از ساخت این مجموعه شکل گیری همین بحث ها و تامل داشتن درباره این مقوله بود.

در مجموع میزان استقبال مخاطب از سریال «ناز ه وارد» را چگونه ارزیابی می کنید؟ فکر می کنید که این مجموعه تلویزیونی موفق به تاثیر گذاری در اندکان مردم شده و توانست درباره موضوع فرزندآوری طرح مسئله کند؟

در بحث جذب مخاطب ما با چند مسئله روبه رو بودیم. اول این که به هر حال شرایط امر وز سازمان صدا و سیما نسبت به گذشته متفاوت است و استقبال نسبت به سریال های تولید سازمان کاهش داشته است و مشارکت مردم دیگر هم بلند گذشته نیست. اما باید بگویم که در ایام پخش کار ما بعد از سریال «مستوران» دومین سریال پربیننده صدا و سیما بود و مردم با ما همراه شدند و شاهد این مسئله بودیم که مردم درباره موضوع مجموعه بحث کرده و حتی آن را نقد می کنند. به همین دلیل من به صورت کلی وضعیت استقبال مخاطب از سریال «ناز ه وارد» را مثبت ارزیابی می کنم و فکر می کنم که وضعیت پخش قابل قبولی داشتیم.

حضور هشت فیلمساز مختلف در یک اثر می تواند چالش بزرگی برای یک سریال محسوب شود. به هر حال هر کارگردان با جهان بینی مختص به خود و بر آمده از زیست شخصی اش شروع به کارگردانی می کند. اما حفظ وحدت در یک مجموعه واحد نیز یکی از لازمه های فیلمسازی به حساب می آید. این موضوع تفاوت لحن کارگردانها را چگونه مدیریت می کردید؟

بزرگترین چالش ما به هنگام تولید نیز همین مسئله حضور هشت فیلمساز مختلف بود. این اتفاق تجربه ای جدید به حساب می آمد. باید بگویم که عوامل پشت صحنه در این سریال ثبت بودند و تنها کارگردانها تغییر می کردند. در واقع سعی کردیم با حضور یک تیم واحد در سریال تا حد امکان فضای اپیزودهای مختلف را یک دست و همخوان کنیم. البته که می بینیم با وجود یک دستی کار، باز هم لحن اپیزودهای مختلف به دلیل حضور کارگردان های مختلف با هم دیگر متفاوت است اما این رنگارنگ بودن کار برای ما جای خوشحالی داشت چون باعث می شد که فیلمسازان بهترین خود را ارائه دهند و برای تولیدات بعدیشان محک زده شوند.

رضا محبی:

تحدید نسلی مسئله ای ملی است نه حاکمیتی
رضا محبی یکی از کارگردان های مجموعه «ناز ه وارد» است و کارگردانی دو اپیزود «آلیه» و «ناگهان بهار» را بر عهده داشته است